

Situationen er den, at man med Sikkerhed kan sige, at det Modsatte af dette vil ske, ønsker jeg ikke at udtale mig bestemt hverten om dette eller om andre Forslag paa dette Omraade, der komme her ind under samme Tare.

Thorup: Som det vil ses af den afgivne Betænkning, kan jeg ganske slutte mig til Flertallets Motivering af de forskjellige Ændringsforslag med Undtagelse af et enkelt Punkt, hvor jeg har en anden Opfattelse end Flertallet. Jeg har derfor stillet 4 Ændringsforslag, som foreligge under Nr. 5, 7, 13, 17 og 18. Til disse Ændringsforslag skal jeg først gjøre to almindelige Bemærkninger. Den ene er den, at disse 4 Forslag staa i en væsentlig Forbindelse med hinanden, saasnart et af dem forkastes, maa de øvrige dermed være forkastede. Den anden almindelige Bemærkning, jeg vil gjøre, er den, at der mangler enkelte mere specielle Regler for Gjennemførelsen af disse Forslag. Det er kun et Grundlag, og forsaavidt dette skulde blive anerkendt af Folkethinget, kunde man til tredie Behandling eller i alt Fald paa et senere Tidspunkt indføre disse mere specielle Bestemmelser. Som De ville se af de Udtalelser i Betænkningen, som jeg har tilladt mig at skrive, er det navnlig en af disse Ælceiser, vi have indført her i Danmark, som jeg agter at ophæve og med det Samme indføre en høiere Afgift af en anden Ælceise, nemlig Brændevinsafgiften, saaledes, at jeg foreslaar en fuldstændig Ophævelse af Koesukkerafgiften og af Told paa Sukker, og at denne Nedgang i Statens Indtægt skal erstattes ved en Forhøielse af Spiritusafgiften. Det vil med andre Ord sige, at jeg foreslaar en Forhøielse af Tolden paa alle spirituøse Drikke, haade Brændevin, Vin og andre alkoholholdige Drikke, samt en Forhøielse af Brændevinsafgiften. Naar jeg ikke har foreslaaet, at Forslaget strax skulde træde i Kraft, er det navnlig fordi der i Brændevinsbestatningsloven af 1ste April 1887 er indført den Bestemmelse, at Udbyttebestatningen først skal træde i Kraft den 1ste April 1892, og jeg vilde anse det for urigtigt strax overfor de enkelte Brænderier i Landet at paaføre dem den større Udgift, som jeg foreslaar. Det vil let ses, at det vil blive en væsentlig forhøiet Udgift, naar disse 6 Millioner, som gjennemsnitlig komme ind ved Sukkerbestatningen og Sukkertolden, skal paalægges Brændevinet, men jeg skal dog bemærke, at man ikke skal lade sig afstrække fra dette Forslag derved, thi det er ingenlunde saa, at vor Brændevinsbestatning derved vilde blive høiere end de fleste andre Landes; den

vilde end ikke blive saa høi som de fleste andre Landes. Thi der er det eiendommelige Forhold ved Danmark, at vi er det Land, der bestaatter Spiritus lavest, saavidt jeg erindrer, i hele Europa med Undtagelse af Østerrig-Ungarn og Rumænten. Man faar et interessant Billede ved at se paa Brændevinsbestatningen i Europa navnlig i de senere Aar, idet man nemlig der mere og mere er kommen til Erkjendelse af, at Brændevin er et Skatteobjekt, som kan give gode Penge i Statskassen, og man har antaget denne Skat for retfærdigere og billigere overfor Befolkningen end andre Forbruksstatter. Jeg kan heller ikke se rettere end, at, naar jeg sammenligner Sukkerets Næringsværdi med Spiritus, vil en Ophævelse af Sukkerbestatningen komme mange flere af Befolkningen til Gode end den lettere Afgang til Nydelsen af Brændevin. For Resten vil jeg sige, at det er ikke min Hensigt — det vil jeg forvare mig imod — at ville moralisere ved dette Forslag i den Tro, at en Forhøielse af Brændevinsstatten i væsentlig Grad vilde afholde Folk fra at nyde Spiritus og fra den daarlige Nydelse af Spiritus. Det tror jeg ikke. Naar de Herrer fra den anden Side have udtalt dette i Betænkningen, saa siger jeg, at det beror paa en Misforstaaelse. Naar de tro, at en Skat af 60—80 Ø. pr. Bot ren Alkohol — Mindretallet taler jo i Betænkningen om, at det skulde være en Konsekvents af Brændevinsafgiftens Forhøielse — skulde have nogen væsentlig Indflydelse paa Folkets Karakter i Henseende til dets Nydelse af Brændevin. Jeg tror i alt Fald ikke derpaa. Det er jo en bekendt Sag, at man f. Ex. i England har en meget høiere Brændevinsbestatning, men der har man erkjendt, at det ikke er Spiritusstatten som saadan, der har Indflydelse, men derimod andre Forholdsregler, der have Indflydelse i saa Henseende, f. Ex. det, at der ikke finder Udskjænkning af Brændevin Sted Lørdag Aften eller Søndag. Lignende Bestemmelser har man i Norge og Forholdsregler, der sigte til det Samme, har man ogsaa taget i mange andre Lande, f. Ex. Sverig, kort sagt, overalt, hvor man har undersøgt Spørgsmaalet, er det oplyst, at det ikke er Spiritusbestatningen som saadan, der har Indflydelse paa Befolkningen. Det er heller ikke min Hensigt at ville moralisere Befolkningen ved de Forslag, jeg har stillet, men jeg betragter Spiritus som et retfærdigt Skatteobjekt, der rammer bedre end navnlig Sukkerbestatningen. Det maa være mig tilladt at udtale, at vi her bestaatter alkoholholdige og spirituøse Drikke langt lavere end de fleste Lande i Europa. Jeg har her et tydeligt Strift